

началство и които ся уплашили отъ всичко това, что видѣли, а особенно отъ землетрясеніе-то и отъ ужасныя трясѣкъ на камене-тѣ, които ся распадали, говорили наедно съ начальника си: „воистинѣ Той бѣ Сынъ Божій!“ Народа-тѣ, който стоялъ при кръста во время-то на распятіе-то и былъ свидѣтель на всичко, что ся случилось, въ сѣрдечно сокрушеніе ся билъ въ грѣди-тѣ и мълчешкомъ си разотивалъ по дома си.

ГЛАВА ХС.

10 Погребеніе Іисусъ Христово.

Іисусъ Христосъ и двама-та разбойници были распеты прѣдъ дня, въ който трѣбовало да празднуютъ Пасхѣ-тѣ. Не было возможно да оставатъ въ тоя великъ день тѣла-та на кръстове-тѣ, и затова Іудеи-тѣ дошли до Пилата и молили го да заповѣда да прѣбѣжтъ голени-тѣ (сир. нозѣ-тѣ на долѣ отъ колѣна-та) на распеты-тѣ на кръстове-тѣ, та да ускорятъ смѣръть-тѣ имъ, или поне да ги направятъ не способны за бѣгъ. Пилатъ заповѣдалъ на воины-тѣ да исполняютъ това искаше.

Воины-тѣ, като дошли на Голгоѣж, прѣбили голени-тѣ първо на едина разбойникъ, послѣ на другия, но кога пристѣпили до Іисуса Христа, намѣрили, че былъ вече умрѣлъ, и затова не му прѣбили голени-тѣ; но единъ отъ воины-тѣ, за да ся удостовѣри подобрь, умрѣлъ ли е, проболъ Му съ копіе ребра-та, и веднага истекла изъ нихъ кръвь и вода.

Съ това ся исполнили думы-тѣ на Писаніе-то: „Кость Его не сокрушится!“ (Исх. 12, 10). А въ друго мѣсто е казано: „воззрѣть на Оногова, когото прободонна (Зах. 12. 10).

Всички-тѣ распеты погребавали обыкновенно при само-то мѣсто, гдѣ ги наказвали. Въ това время живѣялъ въ Іерусалимъ единъ богатъ челоувѣкъ, по имя Іосифъ, родомъ отъ Аримаѣеъ. Той былъ знатенъ и единъ отъ членове-тѣ на върховныя